

	OMFANG	PRÆCISION	FLYDENDE SPROG	INTERAKTION	SAMMENHÆNG	FONOLOGI
C2	Viser stor fleksibilitet ved omformulering af ideer i forskellige sproglige former for at gengive finere betydningsnuancer præcist, for at lægge vægt på noget og for at differentiere og undgå tvetydighed. Har også godt styr på idiomatiske udtryk og hverdags-vendinger.	Viser konsekvent grammatisk beherskelse af komplekst sprog, selv med opmærksomheden rettet mod noget andet, fx fremadrettet tankevirksomhed og opmærksomhed over for andres reaktioner.	Kan udtrykke sig spontant i længere tid ved at bruge naturlig tale, undgå et problem eller trække i land på så elegant vis, at partneren sandsynligvis ikke opdager det.	Kan interagere med lethed og behændighed, kan tilsyneladende ubesværet opfange og bruge ikke-verbale og intonale virkemidler. Kan flette eget bidrag ind i den fælles samtale med helt naturlig turtagning, referencer, hentydninger osv.	Kan skabe kohærent og kohæsiv samtale, hvori der gøres fuld brug af et passende udvalg af strukturelle mønstre og en bred vifte af konnektorer og andre kohæsisive virkemidler.	Kan anvende hele spektret af fonologiske virkemidler på målsproget med en høj grad af beherskelse, herunder prosodiske træk, såsom tryk på ord og sætninger, rytme og intonation, så de mere detaljerede punkter i budskabet fremstår klart og præcist. Forståelsen påvirkes ikke på nogen måde af en accent, der kan spores fra andre sprog.
C1	Har en god beherskelse af et bredt sprogligt udvalg, hvilket gør det muligt at vælge en formulering til at udtrykke sig tydeligt på en passende måde om en bred vifte af generelle, akademiske og faglige eller fritidsmæssige emner uden at skulle begrænse sig i forhold til, hvad man vil sige.	Der opretholdes konsekvent en høj grad af grammatisk korrekthed. Fejl er sjældne, svære at få øje på og generelt rettes de, når de forekommer.	Kan udtrykke sig flydende og spontant, næsten uden besvær. Kun når emnet er begrebsmæssigt vanskeligt, kan det være en hindring for naturligt, flydende sprogbrug.	Kan vælge en passende vending fra et let tilgængeligt udvalg af diskursfunktioner til at indskyde bemærkninger for at få eller beholde taleturen og for at relatere eget bidrag til de øvrige bidrag på behændig vis.	Kan producere klar, flydende, velstruktureret sprog, der viser beherskelse af strukturelle mønstre, samt konnektorer og kohæsive midler.	Kan anvende hele spektret af fonologiske virkemidler på målsproget med en høj grad af beherskelse for at sikre forståelighed hele vejen igennem. Kan artikulere næsten alle lyde på målsproget. Der kan være spor af accent fra andre sprog, men disse påvirker ikke forståeligheden overhovedet.
B2	Har en tilstrækkelig beherskelse af sproget til at kunne give tydelige beskrivelser og udtrykke synspunkter om de fleste almindelige emner ved at bruge nogle komplekse sætningsformer uden megen åbenlys søgen efter ord.	Viser en relativt høj grad af grammatisk beherskelse. Laver ikke fejl, som forårsager misforståelser, og kan korrigere de fleste fejltagelser.	Kan tale i længere tid med et pænt sprogtempo. Selvom vedkommende kan tøve for at søge efter sprog-mønstre og udtryk, er der kun få for lange pauser.	Kan tage initiativ til samtale, tage tur, når det er passende, og afslutte samtalen, når man vil, selvom det ikke altid måtte være særligt elegant. Kan hjælpe diskussionen på vej, når emnet er velkendt, ved at tilkendegive forståelse, invitere andre ind i diskussionen, osv.	Kan bruge et begrænset antal kohæsive midler til at forbinde ytringer til klar, sammenhængende diskurs, selvom der kan være huller i et langt bidrag.	Kan generelt bruge passende intonation, placere tryk korrekt og udtale individuelle lyde tydeligt. Accenten kan blive påvirket af andre talte sprog, men det har ingen eller næsten ingen effekt på forståeligheden.
B1	Har tilstrækkeligt sprog til at klare sig med et tilstrækkeligt ordforråd til at kunne udtrykke sig med nogen tøven og omskrivninger om fx familie, hobbyer og interesser, arbejde, rejser og aktuelle begivenheder.	Anvender ret præcist et repertoire af ofte anvendte rutiner og mønstre, der er forbundet med mere forudsigelige situationer.	Kan være forståelig i længere tid på trods af pauser til træffe grammatiske og leksikalske valg, og rettelser er meget tydelige, især i en længere, fri talestrøm.	Kan igangsætte og opretholde en tæt, enkel en-til-en samtale om emner, som er kendte eller af personlig interesse. Kan gentage en del af, hvad nogen har sagt for at bekræfte gensidig forståelse.	Kan forbinde et antal korte, forskellige, enkle elementer til en sammenhængende, lineær række af synspunkter.	Udtalen er overordnet set forståelig. Kan tilpasse intonation og tryk på både sætnings- og ordniveau. Accenten er dog normalt påvirket af andre talte sprog.
A2	Bruger grundlæggende sætningsmønstre med indlærte vendinger, sammenstillinger med få ord og faste fraser til at kommunikere afgrænsede informationer i enkle hverdags-situationer.	Bruger nogle enkle konstruktioner korrekt, men laver stadig systematisk grundlæggende fejl.	Kan gøre sig forståelig i meget korte ytringer, selv om pauser, snublende starter og omformuleringer er meget tydelige.	Kan stille og besvare spørgsmål og reagere på enkle udsagn. Kan vise, hvornår man følger med, men er sjældent i stand til forstå nok til at holde samtalen kørende selv.	Kan forbinde grupper af ord med enkle konnektorer som <i>og</i> , <i>men</i> og <i>fordi</i> .	Udtalen er generelt tydelig nok til at blive forstået, men samtalepartnere skal bede om at få gentaget en gang imellem. Der er en stærk indflydelse fra andre talte sprog på tryk, rytme og intonation, hvilket kan påvirke forståelsen og kræver samarbejde fra samtalepartnere. Ikke desto mindre er udtalen af velkendte ord tydelig.
A1	Har et meget grund-læggende udvalg af ord/tegn og enkle vendinger, der er relaterede til personlige forhold og specifikke, konkrete situationer.	Viser kun begrænset beherskelse af et par enkle grammatiske strukturer og sætningsmønstre, der er lært udenad.	Kan bruge meget korte, enkeltstående, primært udenadlærte ytringer med mange pauser for at søge efter udtryk til at formulere mindre velkendte ord og for at rette fejl.	Kan stille og besvare spørgsmål om personlige forhold. Kan interagere på en enkel måde, men kommunikationen er helt afhængig af gentagelse, omformulering og fejlretning.	Kan forbinde ord eller grupper af ord/tegn med meget grundlæggende lineære konnektorer som <i>og</i> eller <i>så</i> .	Udtalen af et meget begrænset repertoire af indlærte ord og vendinger kan forstås med en vis indsats af samtale-partnere, som er vant til at omgås brugere af det pågældende sprog. Kan korrekt gengive et begrænset antal lyde såvel som tryk på enkle, velkendte ord og vendinger.